

L'impacte dels fets polítics sobre els models conversacionals dels blocs: dos casos de Grècia

KOSTAS ZAFIROPOULOS

Departament d'Estudis Internacionals i Europeus, Universitat de Macedònia, Grècia.

kz@uom.gr

Resum

Els blocs s'estan convertint en una de les principals fonts de comunicació, una bona manera de difondre noves idees, produir un públic ben informat i fomentar la participació popular en els processos polítics. Aquest article analitza com es debaten a través dels blocs dos fets polítics recents sobre el Moviment Socialista Panhel·lènic. L'article utilitza la teoria de les xarxes socials i l'anàlisi estadística per determinar si la polarització política es reproduïx en els blocs en el cas grec. L'article també analitza com diferents fets polítics tenen diferents impactes sobre la polarització de la comunicació política dels blocaires. Les dades obtingudes indiquen que la polarització es reflecteix en els models conversacionals dels blocs. Els episodis de debats estan associats amb xarxes socials de blocs més polaritzades.

Paraules clau

Blocs polítics, distribució d'enllaços, xarxes socials, pols d'atracció, Grècia.

VASILIKI VRANA

Departament d'Administració d'Empreses, Institut d'Educació Tecnològica de Serres, Grècia.

v_vrana@otenet.gr

Abstract

Blogs are becoming a major source of communication, a good way of circulating new ideas, producing a well-informed public and helping people's participation in political processes. This paper studies how two recent political events about the Pan-Hellenic Socialist Movement, are discussed through blogs. It uses Social Networking Theory and Statistical Analysis to examine whether political polarization is reproduced in blogging, for the Greek case. The paper also considers how different political events have a different impact on the polarization of bloggers' political communication. Findings suggest that polarization is reflected in blogs' conversational patterns. Debate events are associated with more polarized social networks of blogs.

Key words

Political blogs, links distribution, social networking, focal points, Greece.

Introducció

El Web 2.0 comporta canvis importants en la manera d'utilitzar internet (Yap *et al.* 2008) i ofereix una infinitat de mitjans de comunicació socials, entre els quals trobem els blocs; els sistemes per compartir arxius, fotos i vídeos, com ara YouTube, Flickr, SlideShare; les xarxes socials, com ara Facebook, MySpace, Second Life; *wikis* com l'enciclopèdia col·laborativa Wikipedia i canals de continguts com l'RSS i l'Atom que mantenen els usuaris al corrent dels darrers continguts web. Una de les característiques bàsiques del Web 2.0 és la idea del contingut generat per l'usuari. Els usuaris tenen capacitat per crear el seu propi contingut en lloc de consumir d'una manera passiva el que creen altres (Zappen *et al.* 2008; 17-25).

En el context polític, l'ús d'internet fa que la informació sigui més persuasiva, redueix els costos de la participació i crea noves oportunitats d'implicació (Turnšek i Jankowski 2008). Més concretament, el Web 2.0 ha creat una arquitectura de participació (O'Reilly, 2005) que en termes del discurs polític afavoreix la coproducció d'informació i les xarxes socials, ofereix espais perquè les persones interactuïn i fomenta la comunicació ascendent (Lilleker i Jackson 2008).

Barger (1997) va utilitzar per primera vegada el terme bloc (*weblog*) i va definir-lo com "una pàgina web on un blocaire anota (*log*) totes les pàgines web que troba interessants". Més tard, Drezner i Farrell (2004) van definir el bloc com "una pàgina web amb un procés d'edició mínim o no extern que proporciona comentaris en línia, s'actualitza periòdicament i es presenta en ordre cronològic invers, amb enllaços a altres fonts en línia". El terme *blocosfera* es refereix als blocs com a xarxa social (Hill, 2004).

Segons Pedley (2005; 95-100), "un dels principals atractius dels blocs és que són relativament senzills de crear/mantenir i que no fa falta tenir coneixements específics de programació web o codis HTML". Les eines dels blocs proporcionen funcions avançades per a la interactivitat entre blocs, de tal manera que promouen la creació de xarxes socials entre els blocaires (Du i Wagner 2006; 789-798), una altra característica bàsica del seu èxit (Williams i Jacobs 2004; 232-247). La interactivitat entre els blocs adopta tres formes. La primera forma és la d'una "llista de blocs" (*blogroll*) que actualitzen molts blocaires. Aquesta llista està feta de blocs que els blocaires solen llegir o admirar. Albrecht *et al.* (2007; 504-520) es refereix a aquesta forma com a "connexió de blocs" (*con-*

nectedness of weblogs). A la segona forma s'hi arriba afegint comentaris a les entrades i és una forma bàsica d'intercanvi d'informació dins la blocosfera (Drezner i Farrell 2004; Mishne i Galance 2006). Sobre els comentaris, Marlow (2004) va dir que són "una manera senzilla i eficaç perquè els blocaires interactuïn amb els seus lectors". Drezner i Farrell (2004) van destacar el fet que els enllaços i les pàgines vistes són la "moneda" de la blocosfera i Blood (2002) va dir que la manera més fiable d'augmentar les visites a un bloc és per mitjà d'un enllaç en un altre bloc. En darrer terme tenim els retroenllaços (*trackbacks*) i els *pingbacks*. El retroenllaç és un sistema de notificació de citacions (Brady 2005) que permet als blocaires de determinar quan altres blocaires han escrit una altra entrada que conté una referència al seu apunt original (Waggener Edstrom Worldwide, 2006). "Si tots dos blocs tenen implantada la funció de retroenllaç, una referència des d'un apunt al bloc A fins a un altre apunt del bloc B actualitzarà l'apunt a B per contenir una referència inversa cap a l'apunt fet a A" (Marlow 2004). Un *pingback* és un retroenllaç automatitzat. "Els *pingbacks* permeten ser informats automàticament quan el programari troba els enllaços en un apunt, i automàticament intenta fer un *pingback* a aquelles URL, mentre que els retroenllaços s'han de fer manualment introduint la URL a la qual s'enviaria el retroenllaç" (<http://codex.wordpress.org/Introduction_to_Blogging#Pingbacks>).

Introducció

Els blocs són eines potents perquè permeten que milions de persones publiquin i comparteixin les seves idees amb gran facilitat, i que altres milions de persones les llegeixin i donin la seva resposta (*Technorati.com*). En la blocosfera política, els blocs són "una possible alternativa als mitjans de comunicació tradicionals com a seleccionadors d'informació i notícies" (Pedley 2005; 95-100). Segons McKenna i Pole (2004), els blocs poden arribar a determinar la política, el discurs polític i la participació política. També s'ha dit que els blocs són una eina de mobilització per la seva capacitat de divulgar notícies polítiques molt ràpidament (Albrecht *et al.* 2007; 504-520; Kahn i Kellner 2004; 87-95).

Sobre els blocs polítics dins de la política americana, Graf (2006) va dir: "En pocs anys s'han convertit en una nosa a l'ull dels grans mitjans de comunicació i alhora en un fòrum de debat polític molt seguit". De vegades els blocaires han donat grans notícies (Jackson 2005; 292-303), en ocasions contradient el punt de vista dels grans mitjans de comunicació (Lankshear i Knobel 2003). El setembre del 2001, els blocaires van crear una protesta contra Trent Lott, que va donar suport a la postura segregacionista de Strom Thurmond en les eleccions presidencials del 1948 en el centenari del senador Strom Thurmond (Bloom 2003). Els blocaires també es van fer ressò de la sospita que "el president Bush estava utilitzant un dispositiu d'àudio com a ajuda durant el debat presidencial i

van expressar la seva preocupació per la validesa de les màquines de votar" (Su *et al.* 2005). El novembre del 2005, els blocaires alemanys van descobrir que la imatge per a la campanya de les xarxes socials ja havia estat utilitzada per nazis el 1935 (<http://www.spreeblick.com/2006/01/27/you-are-deutschland-too-just-kidding/>). En la invasió de l'Iraq encapçalada pels EUA, els blocs van publicar fotos abans que altres mitjans de comunicació i de vegades van contradir el punt de vista dels grans mitjans de comunicació com la CNN (Lankshear i Knobel 2003).

Els blocs són eines que els polítics utilitzen per fer campanya i arribar als seus electors (Trammell *et al.* 2006; 21-44). Segons Jackson (2006; 292-303), "durant una campanya electoral, un bloc és un mitjà que un partit utilitza per divulgar les seves polítiques a través d'una xarxa virtual de blocaires polítics". Trobem un bon exemple de bloc d'èxit en *Blog for America*, de Howard Dean. El bloc es va utilitzar per mobilitzar els partidaris i recaptar fons, per bé que la candidatura de Howard Dean no va fructificar (Kerbel i Bloom 2005; 3-27; McKenna 2004; Pole 2004). Chadwick (2009; 9-41) va destacar que "les campanyes primàries i presidencials del 2004 als Estats Units van presenciar l'aparició d'un model de campanya basat en seves virtuals cohesionades amb molta llibertat per mitjà de tecnologies d'enllaç automatitzades, especialment els blocs". Segons Albrecht *et al.* (2007; 504-520), els paradigmes de la utilització dels blocs com a instruments de campanya són les eleccions presidencials del 2004, les eleccions generals del Regne Unit del 2005, les eleccions parlamentàries daneses del 2005, les eleccions generals de Nova Zelanda del 2005, les eleccions al Parlament alemany del 2005, les eleccions franceses del 2007 i les eleccions federals australianes del 2007. En les recents eleccions presidencials, Barack Obama va mantenir un bloc a la seva pàgina web (<<http://www.barackobama.com>>).

Drezner i Farrell (2004) van comprovar que tot i que hi ha més d'un milió de blocaires i cada dia es publiquen milers de noves entrades, el blocaire tipus gairebé no té influència política si es mesura pel nombre de visites o enllaços i van posar de manifest que "això es deu al fet que la distribució dels enllaços i el nombre de visites està molt descompensada, ja que un nombre petit de blocaires acapara gairebé tota l'atenció. Aquesta distribució és anàloga a l'observada per als llocs web polítics en general. Atesa aquesta distribució, un "grup selecte" i reduït de blocs funciona alhora com un agregador d'informació i com un "resum estadístic" per a la blocosfera." En aquesta línia, segons Jackson (2006; 292-303), "un grup selecte de blocaires pot actuar com un 'pol d'atracció' que fomenta que es congreguin al seu voltant visitants influents. Per exercir influència sobre l'agenda informativa, política i programàtica, els interlocutors polítics han d'atreure una audiència privilegiada fins al seu bloc."

Els blocs tenen l'avantatge de la publicació instantània i de la creació social de marcs interpretatius per entendre els esdeveniments actuals. Sembla ser que els blocs exerceixen una fun-

ció cada cop més important com a fòrum de debat públic, fet que repercuteix sobre els mitjans de comunicació i la política. A Grècia, on la proporció d'usuaris d'internet és relativament petita, hi ha, però, una part cada cop més gran de blocaires que comenten regularment i poden arribar, en determinades circumstàncies, a desactivar moviments polítics. La publicació d'opinions a internet es pot considerar com una expressió de l'opinió pública mobilitzada en contrast amb l'opinió pública *per se*, que es registra per mitjà d'enquestes i té a veure amb el gran públic. A partir dels estudis més recents, l'article utilitza el motor de cerca de blocs més consolidat, *Technorati.com*, per tal de fer un seguiment dels blocs polítics grecs i aportar indicadors de la seva popularitat i les seves interconnexions.

Objectius i metodologia

L'article analitza el grau d'interconnexió, cohesió i polarització dels blocs polítics grecs. La hipòtesi bàsica que es recolza sobre els estudis fets fins ara és que, dins dels sistemes polítics polaritzats, els blocs estan constituint conglomerats al voltant de blocs centrals, que es consideren fiables o que comparteixen la mateixa filiació. Els usuaris d'internet que es vulguin informar ràpidament han de localitzar els pols d'atracció de la discussió i, per estalviar-se la feina de navegació, només han de llegir els apunts que troben en aquests blocs. Els blocaires també localitzen els blocs d'atracció i publiquen els seus apunts juntament amb un enllaç cap al seu bloc. Amb això volen que els lectors dels blocs d'atracció també visitin els seus blocs. Aquesta recerca analitza si aquesta hipòtesi també val per als blocs polítics grecs.

Per tal d'abordar aquesta qüestió, l'article estudia dos casos —fets polítics— que tenen com a protagonista el Moviment Socialista Panhel·lènic (PASOK). El primer cas està relacionat amb el debat recent que va tenir lloc a la xarxa en relació amb l'elecció del nou president del PASOK. El PASOK (un dels dos grans partits de Grècia) va perdre les eleccions nacionals del 16 de setembre del 2007, una derrota que va comportar una gran crisi de lideratge. L'elecció d'un nou líder es va celebrar l'11 de novembre del 2007. L'article analitza blocs que eren partidaris o detractors dels dos principals candidats a la presidència durant el període del 16 de setembre al 13 de novembre del 2007. El fet polític de l'elecció d'un nou president del PASOK es va seleccionar perquè es tracta d'un debat que va durar dos mesos. Es tracta d'un fet polític important ja que no tan sols té a veure amb un dels dos grans partits de Grècia, sinó també perquè va fer que gairebé un milió de militants del PASOK participessin en les votacions de l'11 de novembre. L'elecció del president va estar acompanyada d'un ampli debat polític, sobretot a la televisió i els mitjans de comunicació en general. L'esdeveniment va presentar totes les característiques d'un debat.

El segon esdeveniment està relacionat amb la destitució de Costas Simitis del grup parlamentari. Simitis, exprimer minis-

tre de Grècia, va ser destituït pel recentment escollit president del partit, George Papandreou (juny del 2008). També s'estudien els blocs que van comentar aquest fet entre el 12 i el 30 de juny del 2008. La destitució d'un exprimer ministre pel nou president electe és per si sol un fet important, més si es té en compte que està relacionat amb l'intent de George Papandreou de crear una imatge forta de si mateix. A diferència de l'elecció del president, no va ser un debat, sinó més aviat un fet ja consumat quan es va debatre als mitjans de comunicació, per la qual cosa va ser un fet passatger. En relació amb les reaccions dels blocaires, aquest fet també va provocar un debat immediat i ampli.

George Papandreou va ser elegit nou president del PASOK l'11 de novembre del 2007 amb una diferència mínima (53% dels vots) sobre el seu principal adversari, Evaggelos Venizelos. El juny del 2008 el nou president electe del PASOK va aprovar una resolució relativa a les intervencions i els comentaris crítics de l'exprimer ministre del Parlament i membre del grup parlamentari del PASOK, Costas Simitis. Papandreou va destituir Simitis del grup parlamentari del PASOK amb un moviment que es va anotar com un intent de Papandreou d'aparèixer com una figura decidida i capaç de resoldre els problemes més importants del seu partit. Tant l'elecció del president com la destitució de Simitis del grup parlamentari es van debatre i comentar extensament als mitjans de comunicació i es van considerar fets molt importants. Els blocs també van participar en aquest debat. Ambdós fets van generar alts percentatges de comentaris.

L'article utilitza *Technorati.com*, considerat el motor de cerca de blocs més fiable i utilitzat. Es registren els blocs que tenen una certa autoritat, que enllacen amb els llocs web i els blocs dels dos principals candidats a la presidència, G. Papandreou i E. Venizelos. *Technorati Authority* és el nombre de blocs que enllacen amb un lloc web en els darrers sis mesos. Com més alt és aquest nombre, més *Technorati Authority* té el bloc. Segons l'opinió dels autors, aquesta consideració atorga més validesa a la selecció de blocs. Per mitjà de la cerca a través de *Technorati.com*, es van trobar 65 blocs amb una certa autoritat. Es registren els enllaços des de dins d'aquests blocs inclosos en les llistes de blocs d'aquests blocs específics. A les llistes de blocs figuren els blocs que els blocaires solen llegir o admiren especialment i els inclouen en un dels marges dels seus blocs. També per mitjà del mateix motor de cerca, es van registrar 54 blocs amb una certa autoritat que van comentar la destitució de Simitis. Es van registrar els enllaços dins d'aquests blocs inclosos a les llistes de blocs d'aquests blocs concrets.

La metodologia aplica la teoria de les xarxes socials. Els enllaços entre blocs (registrats a partir de les llistes de blocs) es fan servir per representar les interconnexions dels blocs en les gràfiques orientades. L'estudi de les xarxes revela com s'autoorganitzen els blocs en grups al voltant de pols d'atracció conversacionals i, en segon lloc, com varia aquesta informació en funció de l'impacte del fet polític que es debat. Les dades

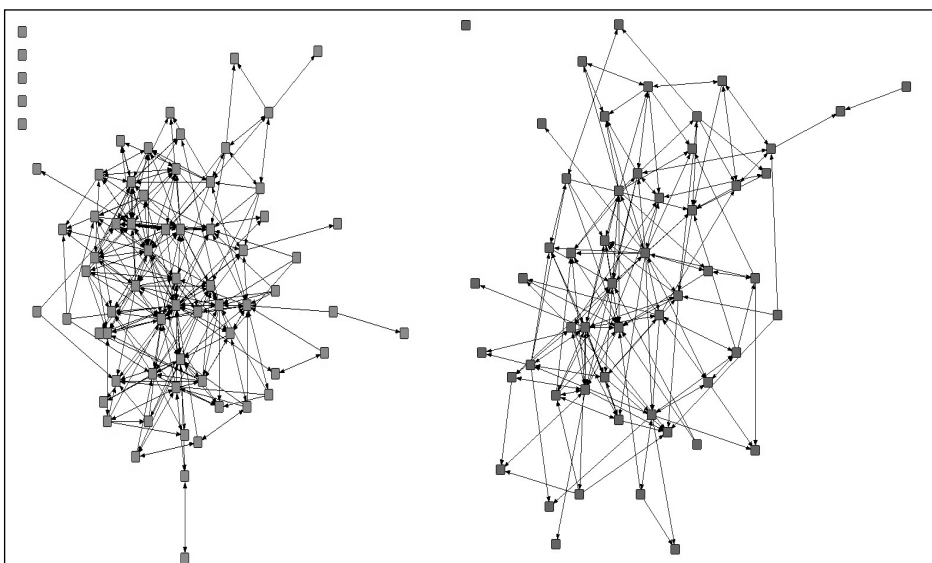
observades revelen si la hipòtesi original també és vàlida per als casos que analitzem, i si presenta diferències de polarització de blocs, en el sentit que els debats, en comparació amb els fets estàtics, es poden ajustar millor a la hipòtesi original relacionada tant amb les característiques quantitatives de les xarxes com amb el contingut dels comentaris publicats als blocs.

A continuació, s'aplica l'anàlisi de proximitats per quantificar les dades. El mètode reproduïx les dades originals i les distribueix en un espai de menors dimensions (concretament dos en la nostra anàlisi) mentre s'intenta mantenir intactes les distàncies entre les dades originals sobre les noves dades reproduïdes. L'anàlisi de conglomerats jeràrquics utilitza les dades quantificades per produir conglomerats de blocs amb propietats semblants. Els blocs del mateix conglomerat estan enllaçats gairebé pel mateix conjunt de blocs. Així, doncs, els blocs d'un conglomerat constituït són considerats part de la mateixa família (política o d'una altra índole) pels blocs que els enllacen. Alguns dels conglomerats que produeix l'anàlisi de conglomerats jeràrquics reuneixen el nombre més alt d'enllaços externs. En aquest cas, poden servir com a pols d'atracció conversacionals o blocs "d'atracció" (*focal point blogs*, Fuchs 2007). Aquesta propietat és una conseqüència de la distribució descompensada dels enllaços, també esmentada per Drezner i Farrell (2004): tan sols un nombre petit de blocs té un nombre molt alt d'enllaços externs, mentre que la resta, la majoria de blocs, només tenen un nombre petit d'enllaços externs. Aquest article també presenta la distribució dels enllaços externs dels blocs.

Dades observades

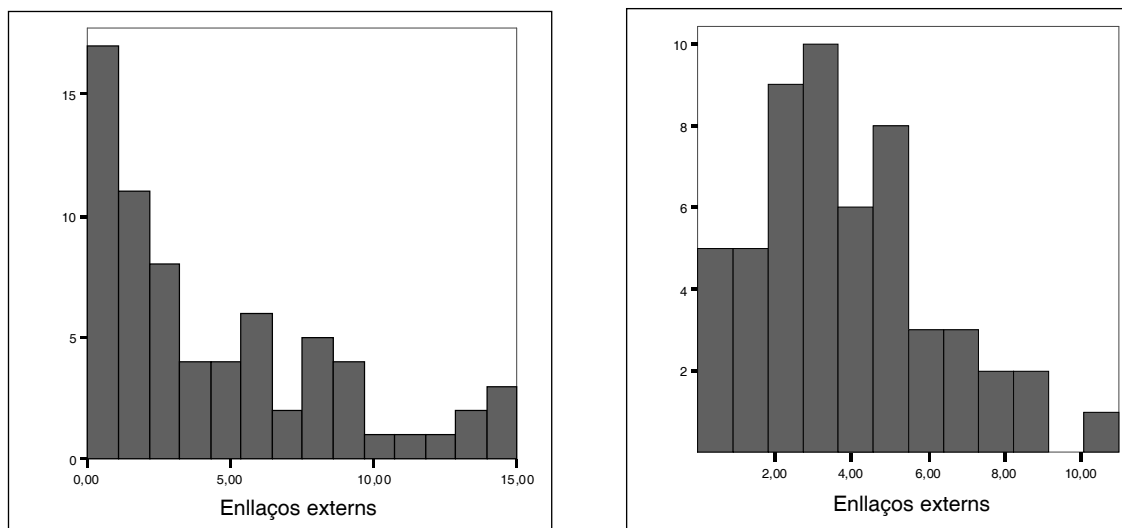
La figura 1 presenta les interconnexions dels blocs. Els 69 blocs que comenten l'elecció del president i els 54 que comenten la destitució de Simitis es presenten en gràfiques. Com diuen Drezner i Farrell (2004; 13), "els blocs amb un alt nombre d'enllaços externs ofereixen un mitjà per filtrar els apunts dels blocs interessants dels menys interessants, i també un pol d'atracció en el qual es poden coordinar els blocs amb apunts interessants i els possibles lectors d'aquests apunts. Quan els blocs menys destacats tenen una informació interessant o un punt de vista que és rellevant per a una polèmica política, normalment el publiquen als seus propis blocs. No obstant això, també solen tenir un incentiu per posar-se en contacte amb un dels grans blocs 'd'atracció' per publicar el seu apunt. Aquest darrer bloc pot publicar l'apunt sobre la qüestió amb un enllaç cap al bloc original si la història o el punt de vista és prou interessant, de manera que qui origina la informació rebi més lectors. D'aquesta manera, els blocs amb menys enllaços actuen com a 'alarmes' per als blocs d'atracció, ja que aporten nova informació i nous enllaços." També observem que "això implica que tot i que els blocs d'atracció exerceixen una funció bàsica de mediació, els blocs més petits de vegades poden tenir un impacte polític molt alt perquè criden l'atenció dels blocs centrals sobre determinada informació" (Drezner i Farrell 2004; 13). Aquest article afirma que els blocs "d'atracció" són reconeguts com a blocs amb autoritat per la comunitat de blocs i que poden actuar com un nucli de blocs quan tingui lloc el debat interessant i informatiu.

Figura 1. Les xarxes socials dels blocs que comenten: l'elecció del president del PASOK (esquerra) i la destitució de Simitis (dreta)

Font: Elaboració pròpia.

Figura 2. Histogrames dels enllaços externs: elecció del president (esquerra) i destitució de Simitis (dreta)

Font: Elaboració pròpia.

Per comprovar si aquesta hipòtesi és vàlida per al funcionament dels blocs polítics a Grècia, aquest article analitza la distribució dels enllaços externs per als dos conjunts de xarxes de l'estudi. La figura 2 presenta els histogrames dels enllaços externs. La majoria dels blocs tenen un nombre molt petit d'enllaços externs, i només uns quants blocs tenen un alt nombre d'enllaços externs. Això val en el cas de l'elecció del president, però no és tan obvi en la destitució de Simitis. Aquesta dada és en certa manera una prova que l'argument de Drezner i Farrell (2004) sobre la descompensació de la distribució dels enllaços externs també és vàlid.

Tot seguit, l'anàlisi de proximitats (que presenta un ajustament molt bo amb Stress $< 0,05$ en tots dos casos), seguit de l'anàlisi de conglomerats jeràrquics, dóna lloc a la formació de sis conglomerats en els dos casos estudiats.

A partir de la figura 3 es pot arribar a la conclusió que en el cas de l'elecció del president tres conglomerats (cua dreta de la gràfica esquerra) i en el cas de la destitució de Simitis dos (cua dreta de la gràfica dreta) tenen la propietat de tenir únicament un petit nombre de blocs i alhora reunir un gran nombre d'enllaços externs. Aquests conglomerats són d'interès perquè representen pols d'atracció del debat.

Els pols d'atracció partidistes són més interessants com a objecte d'estudi. Es tracta de conglomerats en què la majoria dels blocs que els constitueixen són actualitzats per membres actius i políticament implicats del PASOK i no es caracteritzen per un estil merament periodístic. Pel que fa a l'elecció del president, 9 blocs de 65 es distribueixen en tres conglomerats: un conglomerat amb quatre blocs són partidistes i partidaris de Papandreou i els altres dos (4 més 1 bloc, respectivament) presenten característiques polítiques diferents i ambivalents. Tots se situen a la cua dreta de la gràfica. Una nova anàlisi quantitativa revela que el 61% dels blocs que comenten l'elecció del president enllaça amb blocs d'aquests conglomerats

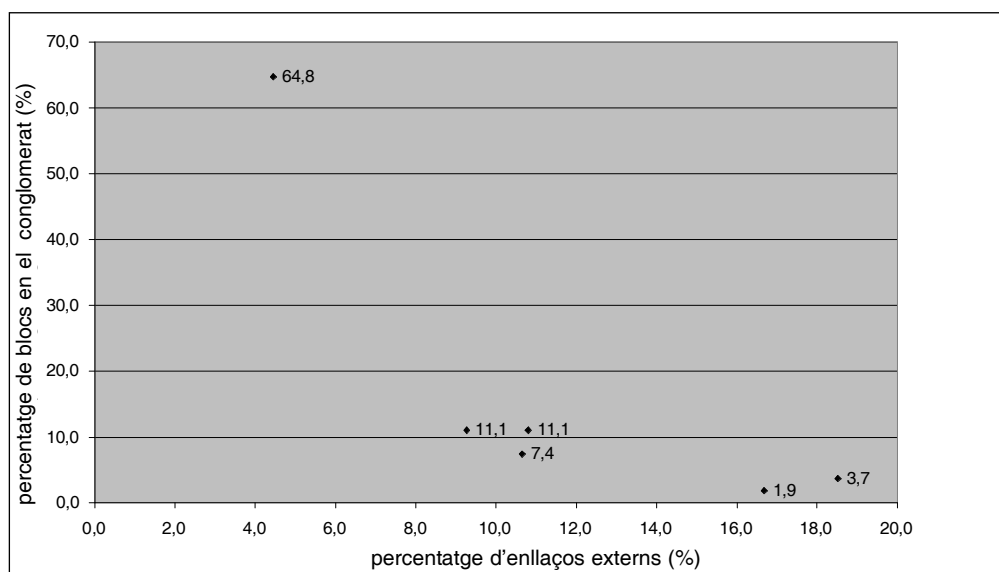
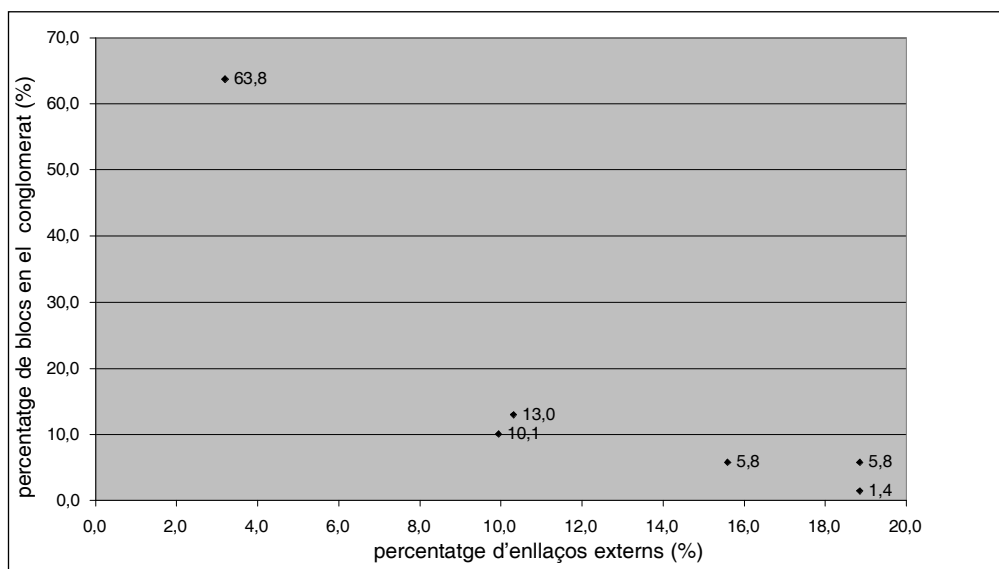
d'atracció, mentre que el 26% dels blocs enllaça amb tots els blocs d'almenys un dels tres conglomerats.

Pel que fa a la destitució de Simitis, 3 blocs de 54 es distribueixen en dos conglomerats: un conglomerat té tan sols un bloc, que és partidista i partidari de la destitució, mentre que els altres dos blocs constitueixen el segon conglomerat. Es caracteritzen principalment per un estil periodístic i informatiu. Una nova anàlisi indica que el 37% dels blocs que comenten la destitució de Simitis enllacen amb els blocs d'aquests conglomerats d'atracció, mentre que el 20% dels blocs enllacen amb tots els blocs d'almenys un conglomerat central.

Així, doncs, sembla que els blocs grecs s'organitzen en xarxes centralitzades i específiques. La seva comunicació s'estructura al voltant de blocs centrals, que es consideren populars o importants. L'anàlisi de perfil dels blocs dels conglomerats demostra que els únics blocs partidistes que prenen part en el debat són en realitat membres tan sols d'aquests conglomerats de blocs centrals, la qual cosa és alhora una prova del grau de polarització del debat. Els nostres casos d'estudi són una clara prova que la polarització és més evident en el cas de l'elecció del president del PASOK, per dues raons: 1) hi ha més blocs partidistes que són membres dels conglomerats de blocs centrals (o pols d'atracció); 2) la descompensació de la distribució dels enllaços és superior. Per tant, un petit nombre de blocs reuneix un nombre encara més gran d'enllaços externs i alhora estan considerats com a pols d'atracció. En el cas de l'elecció del president del PASOK, sembla que l'adaptació als models generals que indiquen altres estudis per als països occidentals és més evident, mentre que el cas de la destitució de Simitis ofereix menys indicis d'adaptació. En aquest sentit, la polarització del segon cas s'hauria de considerar inferior.

Les diferències sobre el debat polític dels blocs es poden resumir en les següents:

Figura 3. Representació dels conglomerats com a funció de la seva mida (percentatge de blocs en el conglomerat) i la seva popularitat (percentatge d'enllaços externs en comparació amb el nombre total de blocs). Primer: elecció del president; segon: destitució de Simitis

Font: Elaboració pròpia.

a. *La mobilització i la participació diferenciades dels blocs en el debat*: en la destitució de Simitis, només un bloc encara manté la participació dels nou blocs que van participar en l'elecció del president. Aquest bloc s'origina a partir del conglomerat més partidista i purament polític que va estar present en el debat per a l'elecció del president. Sembla que les característiques especials de la destitució de Simitis (com a acció política ja finalitzada i no susceptible de noves influències), no afecta gaire la mobilització d'altres blocs actius.

b. *La polarització registrada (formació de conglomerats partidistes de blocs)*: per al cas de l'elecció del president, un conglomerat partidista té quatre blocs partidistes, a diferència del cas de la destitució de Simitis, en què només un conglomerat partidista té tan sols un bloc partidista.

Diferències qualitatives del debat en relació amb els dos fets

La secció anterior ha mostrat les diferències entre els models conversacionals sobretot a partir dels índexs quantitius de l'enllaç entre blocs. Una anàlisi més aprofundida revela que també hi ha diferències qualitatives pel que fa a la presentació, el debat i els comentaris sobre els dos fets. Aquestes diferències es poden trobar a partir d'una anàlisi de continguts ampliada dels comentaris dels blocs.

Hi ha característiques comunes pel que fa als comentaris en tots dos casos, és a dir, la descripció de la crònica, els intents per interpretar les eleccions i les accions dels protagonistes, l'expressió d'acord i/o desacord, la relació dels fets polítics amb els mitjans de comunicació és un tema de debat, es debaten les característiques personals i els perfils dels protagonistes, es registra una tendència general a favor d'un candidat, G. Papandreou (Papandreou enfront de Venizelos/ Papandreou enfront de Simitis) i, finalment, s'intenta preveure el futur del PASOK. No obstant això, hi ha alguns aspectes diferents entre els comentaris sobre els dos fets. Pel que fa al debat en relació amb la destitució de Simitis, el nombre de qüestions debatudes i el nombre i la durada dels comentaris són més petits, els comentaris són menys agressius i els lectors i els comentaristes anoten històries i visions menys personals. A més, el suport a favor dels principals protagonistes sol ser menor; no hi ha cap incitació als ciutadans a actuar seguint un pla polític específic. En general, la dinàmica que sorgeix del fet que un esdeveniment polític encara no s'hagi acabat i, per tant, s'hi pugui influir, és inexistent.

Conclusió

L'originalitat d'aquest article està relacionada amb dues qüestions. En primer lloc, la teoria de les xarxes socials s'ha aplicat juntament amb una anàlisi estadística multivariable per cercar els blocs d'atracció. A partir de la hipòtesi original que

els blocs polítics s'organitzen al voltant de grups de blocs centrals, l'article mira de localitzar-los. En segon lloc, l'article utilitza aquesta idea per explorar les possibles diferències d'aquesta autoorganització en tot el debat polític de diferents fets polítics. D'aquesta manera, l'article no tan sols localitza les freqüències dels apunts a través dels blocs, sinó que de fet troba quins són els blocs que en certa manera monopolitzen el debat. Així mateix, en localitzar els més partidistes d'aquests blocs, l'article ofereix dades sobre el grau de polarització del debat.

La recerca va aportar dades que corroboren que els blocs polítics a Grècia s'adeqüen a les característiques descrites en els estudis sobre la matèria relacionats amb els blocs polítics en sistemes polítics polaritzats. Els blocs polítics grecs actuen dins d'una xarxa social de blocs, que constitueixen els grups centrals d'autoritat en els quals té lloc el debat. Els blocs grecs s'organitzen segons l'esdeveniment específic en xarxes socials específiques. Això s'esdevé sobretot quan té lloc un debat públic. Les dades indiquen en certa manera que el grau de participació i mobilització polítiques es registra en el debat polític per mitjà dels blocs. La descompensació existent en la distribució dels enllaços externs i la formació de conglomerats de blocs centrals es pot utilitzar per explicar la importància que tenen alguns blocs sobre el subministrament d'informació i debat.

Bibliografia

- ALBRECHT, S.; LÜBCKE, M.; HARTIG-PERSCHKE, R. "Weblog Campaigning in the German Bundestag Election 2005". A: *Social Science Computer Review*, 2007 vol. 25, núm. 4, pàg. 504-520. ISSN en línia: 1552-8286, ISSN imprès: 0894-4393.
- BARGER, J. *FAQ: Weblog Resources* [en línia]. Robot Wisdom Weblog, 1997. [En línia]
<<http://chnm.gmu.edu/digitalhistory/links/pdf/chapter1/1.41.pdf>> (Consulta: 12 d'abril de 2009).
- BLOOD, R. *The Weblog Handbook: Practical Advice on Creating and Maintaining Your Blog*. Cambridge, MA: Perseus Publishing 2002. ISBN: 073820756X.
- BLOOM, J. *The blogosphere: how a once-humble medium came to drive elite media discourse and influence public policy and elections*. Document presentat a l'Associació Americana de Ciències Polítiques, Filadèlfia, PA, agost del 2003.
- BRADY, M. *Bloggng: personal participation in public knowledge building on the web*. Chimera Working Paper Number: 2005, 02. Universitat d'Essex. [En línia]
<<http://www.essex.ac.uk/chimera/content/pubs/wps/cwp-2005-02-bloggng-in-the-knowledge-society-mb.pdf>> (Consulta: 31 de març de 2009).
- CHADWICK, A. "Web 2.0: New Challenges for the Study of E-Democracy in an Era of Informational Exuberance". A: *I/S: A Journal of Law and Policy for the Information Society*, 2009, vol. 5, núm 1, pàg. 9-41.
- DREZNER, D.; FARRELL, H. *The power and politics of blogs*. Document presentat a la Reunió Anual del 2004 de l'Associació Americana de Ciències Polítiques, Washington, DC, agost. Universitat de Toronto Scarborough. [En línia]
<<http://www.utoronto.ca/~farrell/blogpaperfinal.pdf>> (Consulta: 31 de març de 2008).
- DU, H.; WAGNER, C. "Weblog success: Exploring the role of technology". A: *International Journal of Human-Computer Studies* 2006, vol. 64, núm. 9, pàg. 789-798. ISSN: 1071-5819.
- GRAF, J. *The Audience for Political Blogs. New research on Blog Readership*. GW's Institute for Politics, Democracy & the Internet, 2006. [En línia]
<<http://www.ipdi.org/uploadedfiles/audience%20for%20political%20blogs.pdf>> (Consulta: 7 d'abril de 2008).
- HILL, J. *The Voice of the Blog: The Attitudes and Experiences of Small Business Bloggers Using Blogs as a Marketing and Communications Tool*. Tesi inèdita de màster. Universitat de Liverpool, 2004. [En línia]
- <<http://jeffreyhill.typepad.com/voiceblog/files/MBADissertation.pdf>> (Consulta: 1 d'abril de 2009).
- JACKSON, N. "Dipping their big toe into the blogosphere. The use of weblogs by the political parties in the 2005 general election". A: *Aslib Proceedings: New Information Perspectives*, 2006, vol. 58, núm. 4, pàg. 292-303.
- KAHN, R.; KELLNER, D. "New media and Internet activism: From the 'Battle of Seattle' to blogging". A: *New Media & Society*, 2004, vol. 6, núm. 1, pàg. 87-95.
- KERBEL, M. R.; BLOOM, J. D. "Blog for America and civic involvement." A: *The Harvard International Journal of Press/Politics*, 2005, vol. 10, núm. 4, pàg. 3-27, ISSN en línia: 1940-1620, ISSN imprès: 1940-1612.
- LANKSHEAR, C.; KNOBEL, M. *Do-It-Yourself Broadcasting: Writing Weblogs in a Knowledge Society*. Document presentat a la Reunió Anual de l'Associació Americana de Recerca Educativa. Chicago, 21 d'abril del 2003. [En línia]
<http://uob-community.ballarat.edu.au/~clankshear/blog_paper_vfinal.doc> (Consulta: 17 de maig del 2008).
- LILLEKER, D.; JACKSON, N. *Politicians and Web 2.0: the current bandwagon or changing the mindset?* Document presentat a: Web 2.0: An International Conference Royal Holloway, Universitat de Londres, abril del 2008. [En línia]
<<http://newpolcom.rhul.ac.uk/politics-web-20-paper-download/>> (Consulta: 8 d'abril de 2009).
- McKENNA, L.; POLE, A. *Do Blogs Matter?* Document presentat a la Reunió Anual de l'Associació Americana de Ciències Polítiques, Hilton Chicago i Palmer House Hilton, Chicago, IL, 2 de setembre del 2004. [En línia]
<http://www.allacademic.com/meta/p_mla_apa_research_citation/0/6/0/8/9/pages60899/p60899-1.php> (Consulta: 14 de maig del 2008).
- MARLOW, C. *Audience, structure and authority in the weblog community*. A la 54a Conferència Anual de l'Associació Internacional de Comunicació, 2004. [En línia]
<<http://alumni.media.mit.edu/~cameron/cv/pubs/04-01.pdf>> (Consulta: 1 de maig de 2008).
- MISHNE, G.; GLANCE, N. *Leave a reply: An analysis of weblog comments*. WWW 2006, 22-26 de maig del 2006, Edimburg, Regne Unit. [En línia]
<<http://www.blogpulse.com/www2006-workshop/papers/wwe2006-blogcomments.pdf>> (Consulta: 1 de maig de 2008).

PEDLEY, P. "International phenomenon? Amateur journalism? Legal minefield? Why information professionals cannot afford to ignore weblogs". A: *Business Information Review*, 2005, vol. 22, núm. 2, pàg. 95-100. ISBN: 0 406 273405.

O'REILLY, T. *What is Web 2.0: Design Patterns and Business Models for the Next generation of Software*, 2005. [En línia] <<http://www.oreillynet.com/lpt/a/6228>> (Consulta: 1 d'octubre de 2007).

SU, N.-M.; WANG, Y.; MARK, G. *Politics as Usual in the Blogosphere*. A: actes del IV Seminari Internacional sobre Disseny d'Intel·ligència Social (SID 2005). [En línia] <<http://www.isr.uci.edu/~normsu/papers/Su-Politics-SID05.pdf>> (Consulta: 21 de febrer del 2009).

TRAMMELL, K.; WILLIAMS, A.; POSTELNICU, M.; LANDREVILLE, K. "Evolution of Online Campaigning: Increasing Interactivity in Candidate Web Sites and Blogs Through Text and Technical Features". A: *Mass Communication and Society*, 2006, vol. 9, núm. 1, pàg. 21-44. ISSN en línia: 1532-7825, ISSN imprès: 1520-5436.

TURNŠEK, M.; JANKOWSKI, N. *Social Media and Politics: Theoretical and Methodological Considerations in Designing a Study of Political Engagement*. Document presentat a: Web 2.0: Conferència Internacional Royal Holloway, Universitat de Londres, abril del 2008. [En línia] <<http://newpolcom.rhul.ac.uk/politics-web-20-paper-download/>> (Consulta: 8 d'abril de 2009).

WAGGENER EDSTROM WORLDWIDE. *Blogging 101 Understanding the Blogosphere From a Communications Perspective*, 2006. [En línia] <<http://www.waggeneredstromconsumer.com/whitePapers/downloads/blogging-101-understanding-the-blogosphere-from-acommunications-persepective.pdf>> (Consulta: 16 de setembre de 2008).

WILLIAMS, J.; JACOBS, J. "Exploring the use of blogs as learning spaces in the higher education sector". A: *Australasian Journal of Educational Technology*, 2004, vol. 20, núm. 2, pàg. 232-247. ISSN en línia: 1449-5554. [En línia] <<http://www.ascilite.org.au/ajet/ajet20/williams.html>> (Consulta: 3 de maig del 2008).

YAP, P.-H.; ONG, K.-L.; WANG, X. *Business 2.0: A novel model for delivery of business services*. Conferència Internacional sobre Sistemes de Serveis i Gestió de Serveis, 2008. [En línia] <<http://ieeexplore.ieee.org/xpl/RecentCon.jsp?punumber=4586222>> (Consulta: 19 de març del 2009).

ZAPPEN, J.; HARRISON, T.; WATSON, D. "A New Paradigm for Designing E-Government: Web 2.0 and Experience Design". A: *The Proceedings of the 9th Annual International Digital Government Research Conference*, 2008, pàg. 17-25, ISBN: 978-1-60558-099-9.